

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: „Száműzött főiskolai hallgatók zenekara”

Forrás: .....

Szózat

Bp.
(Hely)

1921 III 15
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

1921

Személy

Helv. sz. ...

Közp. nyomt. XX. cs.

„Száműzött főiskolai hallgatók zenekara”

— A Szózat tudósítójától —

Igénytelen, illuzinú kis meghívó került tegnap a kezembe. Legfelül egy közismert társadalmi egyesület címe, utána pontos sorrendben a műsor s a végén, ami legjobban megkapott, szószerint a következő két sor: „A zenét a száműzött pozsonyi egyetemi és főiskolai hallgatók zenekara szolgáltatja”.

Erdeklődésemre a flatalember, aki a meghívót adta, elmondta, hogy szegénysorsu menekült fiúk zenekari bandát alakítottak, hogy biztosíthassák a megélhetésüket. De jobb, ha elmegyek a Vas-utca 16. alá, a Bethlen-Körbe. Ma éppen próbálnak s ott vannak mind a tizenketten, mert ennivől áll a zenekar. A Bethlen-Kör elsőemeleti helyiségében kártya-, sakk- és biliárdasztalok mögött az egyik sarokban húzódot meg a banda. Éppen a nyitány-próbát fejezték be. Bemutatnak a primásnak.

— Marcell György képzőművész — mondja — s az első pillanatban arra gondol, hogy szerződöttel jötem őket. Aztán mindketten mosolygunk a tévedésben. Bocsánatot kérek, hogy zavarom őket, de idehajtott az érdeklődés. Honnan verődtek össze? Miért? Hol játszanak és milyen főtételekkel?

— Amit Ön is azonnal észrevehet — kezdi Marcell kolléga — mi itt csak vendégek vagyunk. A Bethlen-Kör szívességéből átengedte helenként egyszerűre kétszere a termet, hogy próbálhat tarthassunk.

Kissé megilletődötten beszél. Nem szokta meg az efajta érdeklődést. Jól esik neki. De aztán belemelegszik. Bemutat a kollégáknak. Képzőművészekből, medikusokból, jogászokból, keleti adadémis:ákból áll a

zenekar. Valamennyien pozsonyiak, menekültek. Itt Pesten szétszórtnak laknak. Ki itt, ki ott. De a próbákra mindig pontosan eljárnak. Még 1919-ben alakultak Pozsonyban. Pénzért muzsikáltak. Szegénysorsu fiúk mind, akiknek kellett a pénz, hogy tovább tanulhassanak. Itt Pesten a véletlen uíra összehozta őket. Először a Pozsonyi Szövetség teatestőjén játszottak. Aztán szárnyra kapta őket a szóbeszéd s egymásután több estére szerődötték őket.

— Mindenütt voltunk már — vág közbe az egyik primhegedős — a Wenkheim-palotában, a Vigadóban, a Margit-Körben, a Gellért-szállóban, sőt privátházaknál is.

— Anyira népszerűek vagyunk — mondja az előbbinél is nagyobb lelkesedéssel Dex, a második terces — hogy a Gellértben a múltkor közibénk állt Kóczé, a híres primás s jó néhány óráig kontrázott a bandában.

— Most a budai Vigadóba készülünk — mondja tovább a primás. — Három-, négy-, hat-, sőt hétézer koronát is keresünk esténként. Tányérozni is szoktak a számunkra. A rendező karonfog egy magyarruhás leányt és az tányérozza körül a termet. Amellett valamennyien tovább tanulunk. A muzsika csak mellékfoglalkozás. Mellékjövedelem, amely mellett gondtalanabb és kedvesebb a munka.

— Most nagyon sokat játszunk. pihenés nélkül gyakorolunk. Az a tervünk, hogy nyáron egy-két hétre a Balatonra menjünk, ott játszunk, pénzt, sok pénzt keressünk — irredenta céljainkra! . . .

Mikor bucsuzom, már hangolnak. A primás engedelmet kér, hogy csak az ajtóig kísér. Kevés az ideje. Várja a zenekart. S amint lefelé megyek a lépcsőn, mint valami távolról jövő szózat cseng utánam a Balogh Ádám nótája.

(I. b.)

pestvárosi hazinyomda 1920